

[Kampmann.]

sere befolkningen for de udvortes problemer med henblik på at få dem til at glemme de indvortes.

Socialdemokraterne har gang på gang stillet forslag om en større administrativ koordinering som et effektivt middel til bekæmpelse af forureningen. Vi startede, som indenrigsministeren vil erindre det, omkring naturfredningslovgivningen. Vi fortsatte med fremsættelsen af forslaget om forureningsbekæmpelsen sidste år, og vi benyttede også lejligheden ved forslaget til bekæmpelse af olieforurening på havet til at slå til lyd for dette synspunkt. I forbindelse med dette sidste forslag om olieforurening på havet fik man dokumenteret vanskelighederne i praksis, thi ikke mindre end fem ministerier havde været berørt i forbindelse med forslaget. Handelsministeren var væsentlig mere negativ i spørgsmålet om en centralkoordinering på forureningsområdet, end indenrigsministeren er det nu her i eftermiddag, og det kan man naturligvis glæde sig over.

Jeg vil også godt i denne forbindelse fremdrage en begivenhed, som viser, hvor ukoordineret regeringens indsats er. En række højere læreanstalter har ansøgt om oprettelse af stillinger i forbindelse med forskning og undervisning i miljølære. En lang række af disse ønsker er blevet droppet som led i den almindelige sparepolitik, men samtidig fortsætter regeringen med de smukke ord. Jeg tror ikke, at mange, der har kendskab til forureningsproblematikken, vil benægte, at netop et stop for uddannelse af forureningsforskere og -teknikere vil vise sig meget alvorligt for den fremtidige bekæmpelse af forureningen. Og for hvert år, der går uden en effektiv uddannelse, skubber man i realiteten en effektiv bekæmpelse tilsvarende ud i tiden.

Jeg skal som sagt ikke komme ind på de forskellige forslag til normer. Jeg regner med, at spørgsmålet kan blive drøftet i et kommende udvalgsarbejde, og lad mig i den forbindelse foreslå, at forslaget henvises til det 21 mands udvalg, vi i dag har siddende til at se på olieforureningen på havene. Jeg tror, regeringen skal være opmærksom på, at der i dag er en bred folkelig opbakning på tværs af alle partiskel omkring ønsket om en mere effektiv bekæmpelse af forureningen.

Jeg tror også, regeringen skal være opmærksom på, at såfremt denne folkelige opbakning ikke støttes i form af væsentlig flere resultater og væsentlig større fremskridt i bekæmpelsen af forureningen, vil enten den folkelige opbakning efterhånden blive afløst af apati og fornemmelse af manglende formåen eller finde langt stærkere udtryk, end ret mange i folketinget formentlig vil bryde sig om at tænke på. Det er til hudløshed gentaget, at forureningsproblemet er et af tidens største problemer, og alvoren bag dette udsagn understreges af, at mange videnskabsmænd i dag er usikre over for, om menneskeracen overhovedet kan bestå, hvis vi ikke stopper de nuværende forureningskilder. Mange, der deltager i forureningsdebatten, anklages ofte for at forpoppe forureningsdebatten. Deri ligger vel nok en opfattelse af, at det ikke er tilstrækkeligt med ord, ord og ord.

Jeg håber, vi her i folketinget og i folketingsudvalget kan give dette forslag til folketingsbeslutning en så seriøs behandling, at vi kan leve op til de forventninger, som store dele af befolkningen nærer til, at politikerne virkelig snart gør noget.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): I mit indlæg vedrørende socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning fremhævede jeg det, som regeringen på initiativ af forureningsrådet havde gennemført, og hr. Kampmann gentog et par af dem her og mente, at det var alle de resultater, regeringen kunne henvise til. Jeg skal derfor gerne gentage, at jeg i min tale her i dag også understregede, at man fra 1. januar 1971 får fastsat visse grænser for benzindrevne bilers luftforurening, på samme måde som når det drejer sig om dieseldrevne biler, og jeg kan tilføje, at forureningsrådet også arbejder med spørgsmålet om at begrænse de nu indregistrerede bilers luftforurening. Jeg gav endvidere udtryk for, at der fra justitsministeriets side var fastsat et støjniveau for køretøjer, og jeg skal også minde om, at man så sent som 1. april 1970 har vedtaget og igangsat den nye vandløbslov og nye vandforsyningslov.

Hr. Kampmann ivrede stærkt for, at vi på grundlag af den viden, som han mente vi havde i dag, skulle sætte meget mere i gang. Jeg har den opfattelse, at før vi sætter noget i gang, skal vi undersøge det så godt